

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – OC i in., Adusbef, Federconsumatori, PB i in., QA i in. / Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sprawa C-686/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dopuszczalność – Artykuł 63 i nast. TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Artykuł 107 i nast. TFUE – Pomoc państwa – Artykuły 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Wolność prowadzenia działalności gospodarczej – Prawo własności – Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 – Wymogi ostrożnościowe dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych – Artykuł 29 – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Artykuł 6 ust. 4 – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Szczególne zadania powierzone Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) – Rozporządzenie delegowane (UE) nr 241/2014 – Regulacyjne standardy techniczne dotyczące wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje – Uregulowanie krajowe nakładające próg aktywów na banki spółdzielcze utworzone w formie spółdzielni i umożliwiające ograniczenie prawa do wykupu akcji występujących wspólników]

(2020/C 297/11)

Język postępowania: włoski.

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OC i in., Adusbef, Federconsumatori, PB i in., QA i in.

Strona przeciwna: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Przy udziale: Banca Popolare di Sondrio ScpA, Veneto Banca ScpA, Banco Popolare – Società Cooperativa, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Banco BPM SpA, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, RZ i in., Amber Capital UK LLP, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca ScpA, Banca Popolare di Vicenza ScpA, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC

Sentencja

- 1) Artykuł 29 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012, art. 10 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 241/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje oraz art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego zabraniającemu bankom spółdzielczym z siedzibą w tym państwie odmowy wykupu instrumentów funduszy własnych, które to uregulowanie umożliwia wszakże owym bankom odroczenie na czas nieokreślony wykupu udziału występującego wspólnika oraz ograniczenie kwoty tego wykupu w całości lub w części, o ile ograniczenia wykupu zastosowane w ramach wykonywania tego uprawnienia nie wykraczają poza to, co w świetle sytuacji ostrożnościowej rzeczonych banków jest konieczne dla zapewnienia, aby emitowane przez nie instrumenty kapitałowe kwalifikowały się jako instrumenty w kapitale podstawowym Tier I, przy uwzględnieniu w szczególności elementów, o których mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia delegowanego nr 241/2014, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Artykuł 63 i nast. TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego ustanawiającemu próg aktywów dla prowadzenia działalności bankowej przez banki spółdzielcze z siedzibą w tym państwie członkowskim utworzone w formie spółdzielni akcyjnych z ograniczoną odpowiedzialnością, powyżej którego to progu owe banki mają obowiązek przekształcić się w spółki akcyjne, zmniejszyć stan swoich aktywów poniżej tego progu lub postawić się w stan likwidacji, o ile uregulowanie to jest właściwe dla zagwarantowania osiągnięcia zamierzonych przez nie celów interesu ogólnego i nie wykracza poza to, co jest konieczne dla ich osiągnięcia, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 28.1.2019.